

uitvoerigheid, de afheid, de compositaire volledigheid leidde ook nu weer tot iets intiem; het is een geheel doortrokken van gevoel voor het kleine stukje natuurlijke historie dat zij geeft.

C. V.

ETSEN VAN G. C. HAVERKAMP BIJ J. H. DE BOIS TE HAARLEM.

Haverkamp is zoo'n stille in den lande, die weinig exposeert, weinig of geen reclame voor zich maakt, slechts rustig en gestadig zijn weg gaat en... werkt, want als wij de collectie etsen doorzien die thans in Haarlem geëxposeerd zijn, dan verbazen wij ons over het ontzettende aantal in luttele jaren gemaakt, en daarbij stijgt onze bewondering voor den stoeren onverzettelijken werker, die niet of slechts zeer zelden zoekend naar een mooi geval, werkt alsof hij steeds voor zichzelf alleen studeert. Hij schept zich nieuwe moeilijkheden om die op te lossen, hij stelt zich een andere opgave om te trachten die te overwinnen.

Daarom ook zit in zijn werk niets „behaagzieks”; ik kan me zelfs voorstellen dat het voor menigeen op 't eerste gezicht niet aantrekkelijk is, (omdat Haverkamp geen oogenblik er aan denkt de smaak van het publiek te streelen) maar bij het bezien en herhaaldelijk bezien zijner etsen, treedt de persoonlijkheid van den maker meer naar voren, zien wij uit zijn werk den vasthoudenden, ernstigen, taaien kunstenaar, die weet wat hij wil, en rustig zijn weg gaat.

Voorwaar in dezen tijd van artistieke verrassingen en beunhazerijen, een merkwaardigheid. Maar het is niet als curiosum dat Haverkamps werk ons treft; wel echter omdat een dergelijke wijze van aanpakken, van oefenen, en studeeren, van zoeken en vinden ons de eenige weg lijkt om iets blijvends te bereiken. Toch is in Haverkamp niet alleen den werker te waardeeren, maar ook den kunstenaar die ons toont de schoonheid van oude stadsgedeelten, zoowel als die van het landschap.

Forsch en stevig teekent hij de Grootte Kerk en het Universiteitsgebouw te Leiden,

fijn en teer de molen te Soest, het meertje bij Hattem; in vlotte schets noteert hij het interieur van de kerk te Hoorn, tonig en stemmig etst hij een stadsgrachtje uit Amsterdam, en geeft hij de schitteringen van de verlichte kraampjes op de Nieuwmarkt bij Avondweer, en het gekriemel op de

VOORJAAR AAN HET MEERTJE BIJ HATTEM.
(MET TOESTEMMING VAN DEN UITGEVER J. H. DE BOIS, HAARLEM).

Grootte Markt te Brugge.

Zoo stellig en zeker als hij werkt, zoo uitvoerig bestudeerd zijn ook alle details, zóó zelfs dat hij hierdoor het geheel wel eens voorbij ziet en zich te veel verdiept in de bijzaken.

Maar vooral bij zijn latere etsen heeft hij ondanks zijn uitvoerigheid de groote lijn niet uit het oog verloren, zijn onderwerp tot het einde toe vastgehouden.

In zijn oeuvre vanaf 1898 tot op heden, zooals dit thans in de Bois' kunsthandel is tentoongesteld zien wij dan ook een gestadige stijging: een overwinning van technische